

Zene határok nélkül

Az idén hatvanadik születésnapját ünneplő kétszeres Kossuth-díjas zongoraművész, Ránki Dezső ősszel két ízben is adott, illetve ad hangversenyt a II. kerületben. Ahogy arról előző lapszámunkban beszámoltunk, a művész feleségével, Klukon Edittel és fiával, Ránki Fülöppel lépett fel a Járdányi Pál Zeneiskola Liszt-émlékkoncertjén. Liszthez fűződő viszonyáról, a halhatatlan mester zenei hagyatékáról a koncert után kérdeztük Ránki Dezsőt.

NOVEMBER 27., 19.30: Ránki Dezső és Ránki Fülöp koncertje a Musica Sonora Kamarazenekarral. A koncert Weber *Oberon* című művének nyitányával kezdődik, majd Ránki Fülöp egy olyan Gyrowetz zongoraversenyművet ad elő, amely 195 éve nem hangzott el Magyarországon. A mostani hangverseny a mű budapesti bemutatója lesz. Az est második részében Ránki Dezső Schumann *a-moll zongoraversenyét* szólaltatja meg. **Jegyár: 3000 Ft.** (Helyszín: Klebelsberg Kultúrúria, 1028 Templom utca 2–10. Honlap: www.kulturkuria.hu.)

– Lisztet zongoraművészként és előadóként természetesen csak a korabeli elragadtatott leírásokból lehet valamennyire elképzelni, de művei is elárulják bizonyos mértékig, mire volt képes, mennyire újjászületett általa a zongorajáték – vallja a nagy elődről a muzsikus. – Zeneszerzőként kezdettől fogva egyike volt számomra azoknak, akik a legtöbbet jelentettek. Régen is szokás, sőt divat volt azt a sztereotíp butaságot hangoztatni, hogy Liszt kiváló zongorista volt, de zeneszerzőként nem jelentős. Ezt azok mondják, akik nem ismerik jól, esetleg csak a korai időszakában írt, népszerű, könnyen megemészthető darabjait, és nem ismerik meg az egyik megzenéjében a hihetetlen intuíciót, csodálatos, emelkedett érzéseket, nagyvonalúságot és szeretetet. Mintha nem léteztek volna a számára határok, különösen az idősebb kori, ritkán játszott műveiben. A kortársai – és tegyük hozzá, még most is nagyon sokan – visszariadtak ezektől a távlatoktól, nem értették. Amellett, hogy számos későbbi zeneszerző járt az általa felfedezett és megkezdett új utakon, csodálatos, egyetemes remekműveket alkotott, gondoljunk csak például a Faust-szimfóniára, vagy a h-moll zongoraszonátára. Ellentétben a nagy, összegző jellegű komponistákkal, friss levegő áradt a zenéjéből, kitartha az ablakokat, és néhány hanggal képes volt a legnagyobb mélységbe lehatolni, a zene esszenciáját megjeleníteni. Mindig, már gyerekkoromtól nagyon vonzott az, hogy játszhassem a darabjait, és ez a vágy töretlenül él bennem azóta is, szünet nélkül.

Az egész világon megemlékeznek a bicentenáriumról, október 22-én, Liszt születésnapján pedig több helyen is ünnepi koncertek voltak. Fontosnak tartja a tiszteletadás ilyen formáját?

Általában fontosnak és jónak érzem az évfordulókat, bár a veszély fennáll, hogy túlzásba viszik, és az üzleti szempontok kevésbé izléses, kampányszerű produktumokat is szülnék. Nagyon hasznos viszont, hogy az évforduló kapcsán megnő az érdeklődés, és a szokásosnál több alkalom nyílik Liszt kevésbé ismert műveinek az eljátszására. A szólókoncertek mellett feleségemmel, Klukon Edittel külön és közösen is sok koncerten játszottunk idén ritkán hallható Liszt-darabokat, például a Faust-szimfónia máig kiadatlan kézzongorás, és a Via Crucis négykezes változatát, többek között Rómában, Berlinben, Londonban, Németországban, Párizsban és számos itthoni városban. Ez segíthet megváltoztatni a zeneszerzőről kialakult eléggé hamis képet; rá kell ébreszteni a közönséget arra, hogy Liszt nem csak az egyik nagy magyar, hanem az egész zenei történet egyik legnagyobb zeneszerzője volt.

Mind a két kerületi hangversenyen családjával lép, lépett fel. Együtt hívják Önöket vagy ez az Ön választása?

Mindkét koncertre ilyen jellegű meghívást kaptunk, a Marczibányi téri este mindháromunkat kértek, a Klebelsberg Kultúrúriába Fülöpöt és engem egy-egy zongoraversenyre. Nagyon jó érzés így együtt fellépni. Edittel már negyedszázada koncertezünk közösen is, több száz közös előadás van mögöttünk, kiterjedt repertoárral. Fülöp fiunk, aki most 16 éves, és a zenei pálya felé orientálódik – nagyobbik gyermekünk, Soma építészhallgató a MOME Egyetemen –, az utóbbi időben szintén többször lépett fel velünk közös koncerten is. Természetesen sokkal jobban izgulok az ő játéka alatt, mint a sajátunk alatt.

Fülöp a Járdányi zeneiskola növendéke. Mi a véleménye az ott folyó munkáról, az olyan rendezvényekről, mint az október 24-i Liszt-émlékkoncert?

Örömmel és bánattal telve

PITTI KATALIN

Liszt-díjas Érdemes Művész dalestjére

Válogatás Liszt Ferenc dalaiból

Zongorán kísér:

Sándor Szabolcs zongoraművész,
karmester

2011. november 28., 19 óra

a Marczibányi Téri Művelődési Központ
színháztermében

(1022 Budapest, Marczibányi tér 5/a)

Belépő: felnőtteknek 1800 Ft,
diákoknak és nyugdíjasoknak 700 Ft

Jegyek elővételben

a helyszínen kaphatók.

Jegyinformáció: 212-2820

MŰSOR:

FREUDVOLL UND LEIDVOLL

– Örömmel és bánattal telve

ES MUSS EIN WUNDERBARES SEIN

– Mily szép, mily földöntúli szép

OH, QUAND JE DORS – Ha álomom mély

IN LIEBESLUST – Szeretlem örömeiben

ICH LIEBE DICH – Szeretlek

ICH MÖCHTE HINGEHN – Elműlni vágynék

VERGIFTET SIND MEINE LIEDER

– Meg vannak mérgezve a dalaim

ES RAUSCHEN DIE WINDE – Úgy zúgnak a szelek

WIEDER MÖCHT' ICH DIR BEGEGNEN

– Szeretnék újra találkozni veled

NIMM EINEN STRAHL DER SONNE

– Vedd a nap egy sugarát

DIE LORELEY – Szerelmi álmok

O, LIEB, O, LIEB ... – Ó, szeress, ó, szeress ...

Fülöp nagy élvezettel tanul évek óta a Járdányi zeneiskolában, kezdettől fogva *Becht Erika* növendéke. Nagyszerű a légkör, nagyon magas a szakmai színvonal az iskolában, és nem mellékesen az épület is igen szép. Számos kiválóan szervezett rendezvényükre emlékszem, Fülöp sok ilyenben játszott is. Ezek a fellépések fontosak a növendékek számára, és a közönségnek is tanulságosak. Azt, hogy Liszt megünneplésére vállalkoztak egy koncerttel, csak becstülni és megköszönni lehet. Magyarországon még mindig egyedülálló a zeneiskola-rendszer, reméljük, hogy ilyen is marad.

PÉTER ZSUSANNA